

Divadlo Jozefa Gregora Tajovského

Pedagogický sprievodca k inscenácii Hej, Pookie!

Metodické listy pre základné a stredné školy

(slovenský jazyk a literatúra, občianska náuka)

ALŽBETA VRZGULA

HEJ, POOKIE!

DIVADLO
JOZEFA
GREGORA
TAJOVSKÉHO

S FINANČNOU PODPOROU
BANSKOBYSTRICKÉHO
SAMOSPRÁVNEHO KRAJA

Z verejných zdrojov podporil

u. fond
na podporu
umenia

Anotácia

Metodické listy k inscenácii **Hej, Pookie!** vznikli ako podpora pre učiteľov základných a stredných škôl pri práci s témami dospievania, komunikácie a „emocionálnej výchovy“ v kontexte súčasného divadla.

Inscenácia prepája moderné divadelné prostriedky s témami, ktoré sú typické pre vnútorný svet násťročných. Hľadá originálne spôsoby komunikácie s mladými divákmi a diváčkami tak, aby vzbudila ich pozornosť a zároveň aby k nim prehovárala empaticky a otvorene.

Cieľom týchto materiálov je:

- pripraviť žiakov na špecifický **spôsob inscenovania** (aby vedeli, *na aké* divadlo idú, nielen *na aký príbeh*),
- využiť inscenáciu ako **štartér rozhovorov** o vzťahoch, samote, strachu, online svete a mostoch medzi generáciami.

Metodické listy sú rozdelené podľa predmetov:

- **Slovenský jazyk a literatúra** – vhodné *pred návštevou predstavenia*, zameranie na umeleckú formu, jazyk a divadelné prostriedky.
- **Občianska náuka** – vhodné *po zhliadnutí predstavenia*, zameranie na témy komunikácie, vzťahov, hraníc a emocionálnej gramotnosti.

Oba listy smerujú k rovnakému cieľu: **podporiť u študentov schopnosť vnímať divadelné dielo ako priestor na skúmanie vzťahov**, komunikácie a identity, porozumieť svetu dospievania a uvedomiť si hodnotu otvoreného dialógu medzi generáciami a v spoločnosti ako takej.

METODICKÝ LIST – SLOVENSKÝ JAZYK A LITERATÚRA

Odporúčané využitie: Pred návštevou predstavenia *Hej, Pookie!*

Téma: Ako divadlo rozpráva príbeh dnes? Prechod od konvenčného inscenovania k performatívnym formám.

Cieľ hodiny: Uvedomiť si rozdiel medzi klasickým inscenovaním a súčasným performatívnym divadlom, rozvíjať pozorovací jazyk žiakov, pripraviť ich na spôsob inscenovania v *Hej, Pookie!*

1. Úvod: Čo si predstavíme pod „klasickým divadlom“?

Učiteľ stručne vysvetlí princíp konvenčného inscenovania:

- lineárny príbeh,
- jasne určené postavy, ktoré prechádzajú vývojom,
- svet predstavenia je stabilný, prehľadný a logický,
- cieľom je čo najvierohodnejšie zobrazit' fikciu.

Rýchle cvičenie:

Žiaci vymenujú 5 znakov alebo prvkov, ktoré považujú za „typické divadlo“.

Najčastejšie: javisko, kostýmy, scéna, dialógy, konflikt, príbeh, kulisy, režisér, herci...

Učiteľ ich následne upozorní:

Nie všetky tieto prvky musia byť prítomné v súčasnom divadle.

2. Kam sa posunulo súčasné divadlo?

Učiteľ predstaví základ performatívneho prístupu:

Performatívne divadlo sa zaujíma viac o skúsenosť než o príbeh.

Namiesto otázky „čo sa stalo?“ kladie otázku „čo to so mnou robí?“

Kľúčové prvky:

- prelínanie fikcie a reality,
- tvorivému procesu predchádza výskum, text čerpá aj z reálnych skúseností tvorcov a často je na mieru konkrétnym hercom,

- herci *nehrajú postavy*, ale biografie, situácie, témy, vzorce správania,
- dôležitý je vzťah medzi javiskom a publikom, práca s interaktivitou,
- forma sa môže meniť – súčasťou môžu byť projekcie, digitálne prostredie, rôzne zvukové vrstvy,
- scény často fungujú ako **modelové situácie**, nie príbehové kapitoly,
- dochádza k miešaniu rôznych umeleckých druhov, žánrov a štýlov,
- myšlienky a emócie sa často vyjadrujú cez štylizovaný pohyb a prácu s rytmom.

Príklad pre žiakov:

Namiesto vety „Alica sa pohádala s rodičmi,“ môže inscenácia ukázať 5 rôznych spôsobov, ako môže taká hádka prebehnúť – ako akési „levely“ jedného problému.

V tomto type divadla nie je prítomný „príbeh o niekom“, ale **priestor na skúmanie toho, čo počas toho prežívame.**

Otázky pre rýchlu diskusiu:

1. Čo nájdeme v performatívnom divadle na rozdiel od klasického typu divadla?
2. Prečo môže byť niekedy ťažšie sledovať performatívne predstavenie než klasický príbeh?
3. Prečo má performatívna forma väčšiu šancu osloviť dnešného diváka?

3. Pozorovací zoznam do hľadiska

Žiaci dostanú krátky checklist, s ktorým môžu pracovať počas predstavenia *Hej, Pookie!*:

POČAS PREDSTAVENIA SI VŠÍMAJ:

1. Kedy inscenácia používa princípy počítačovej hry?
2. Kedy na javisku vidíme „skúšanie rôznych možností“?
3. Ako sú používané projekcie a digitálne prostredie – ako kulisa, alebo ako partner deja?
4. V ktorých momentoch má predstavenie bližšie k realistickej scéne?
5. Kedy z teba predstavenie robí „hráča“ a kedy „pozorovateľa“?

4. Záverečný rámec pre návštevu divadla

Učiteľ uzavrie hodinu jednoduchým vysvetlením – tým sa žiaci pripravia na kvalitatívne, nie iba pocitové vnímanie predstavenia.:

„Po návrate z divadla nebudeme hodnotiť, či to bolo pekné alebo smutné. Budeme sa rozprávať o tom, čo *inscenácia skúša urobiť* – s témou, s formou, a s vami ako divákmi.“

METODICKÝ LIST – OBČIANSKA NÁUKA

Odporúčané využitie: Po zhladnutí predstavenia *Hej Pookie!*

Téma: Dospievanie, komunikácia, emocionálna gramotnosť a mosty medzi generáciami (analytická práca s inscenáciou *Hej, Pookie!*).

Cieľ hodiny: Využiť inscenáciu ako vstupný materiál na analýzu komunikácie, vzťahov, hraníc, nárokov a potrieb dospievajúcich. Podporiť schopnosť žiakov pomenovať vlastné prežívanie a emócie a komunikovať bezpečným spôsobom.

1. Otváracia reflexia – krátko, bezpečne, bez tlaku

Žiaci anonymne na malých papierikoch odpovedia na dve otázky:

1. **Jednou vetou:** Čo vo mne inscenácia najviac otvorila?
2. **Na škále 1–5:** Ako osobne sa ma predstavenie dotklo?

Učiteľ môže papieriky prečítať, aby vytvoril obraz o tom, ktoré témy rezonujú najviac.

2. Aké témy inscenácia otvorila?

Spoločne vytvoriť mapu tém, ktoré sa v predstavení objavili:

- pocit osamelosti („som na to sám“),
- tínedžerské ticho doma,
- nedorozumenia medzi rodičmi a dospievajúcimi,
- otázky vlastnej identity, tlak spoločnosti, rozhodovanie,
- útek do online prostredia,
- strach hovoriť o vlastných pocitoch,
- konflikt medzi očakávaniami rodiča a realitou,
- potreba bezpečného priestoru a i.

Učiteľ doplní, že inscenácia neponúkala „riešenia“, ale **modely**, na ktorých sa dá pracovať.

3. Analýza konkrétnych situácií z predstavenia

Učiteľ vyberie 2–3 konkrétne situácie (bez scénických detailov), napr.:

- niekto nevie povedať, čo cíti,
- konflikt medzi rodičom a tínedžerom,

- pokus o otvorený rozhovor, ktorý zlyhá,
- scéna úniku do virtuálneho sveta,
- scéna, v ktorej jeden z dvojice nevie „čítať“ druhého,
- otvorené priznania dospelých o ich vlastnom dospievaní.

4. Emocionálna gramotnosť v praxi – 3 jednoduché nástroje

Učiteľ vysvetlí, že „emocionálna výchova“ nie je samostatný predmet, ale séria zručností:

1. Rozpoznať emóciu

– hnev, smútok, hanba, strach, neistota, frustrácia, radosť.

2. Pomenovať ju spôsobom, ktorý neútočí

– „Keď sa stane X, cítim Y.“

3. Požiadat' o niečo konkrétne

– „Potreboval by som...“

Krátke cvičenie vo dvojiciach:

Každá dvojica si vyberie situáciu podobnú tým z predstavenia (napr. „ťažko sa mi doma vysvetľuje, že niečo nezvládam“).

Každý vytvorí dve verzie vety:

- *tak ako to poviem/urobím bežne* (nezvládnutá verzia),
- *podľa 3 krokov* (vylepšená, bezpečná verzia).

Cieľ nie je „správna veta“, ale **pocítiť rozdiel** medzi dvoma spôsobmi.

5. Most medzi generáciami – čo by som chcel počuť?

Individuálna práca:

Žiaci anonymne napíšu **tri krátke vety**, ktoré by chceli v náročnej situácii počuť od dospelého človeka (rodiča, učiteľa, trénera a pod.).

Učiteľ z toho môže vytvoriť spoločný zoznam viet.

Diskusia:

Ktoré z týchto viet sú pre dospelých reálne vysloviteľné?

A ktoré by ste vy vedeli povedať niekomu mladšiemu?

6. Bezpečný priestor a hranice učiteľa

Učiteľ zakončí hodinu krátkym vysvetlením:

- Učiteľ nie je terapeut, ale môže vypočuť, pomenovať, odporučiť odbornú pomoc.
- Žiak si vyberá, čo povie a čo nepovie.
- Škola má svoje hranice, ale môže byť **bezpečným miestom na rozhovor**.
- *Hej, Pookie!* nie je návod na život – je to **model situácií**, ktoré sa dajú uchopiť a ďalej s nimi pracovať.

Viac informácií o inscenácii nájdete na našej webovej stránke: <https://djgt.sk/hej-pookie/>

V prípade záujmu o rezerváciu vstupeniek nás prosím kontaktujte na e-mailovej adrese vstupenky@djgt.sk alebo na telefónnych číslach **045/ 55 51 226, 045/ 55 51 246**

Bulletine HEJ POOKIE!:

https://djgt.sk/wp-content/uploads/2025/11/HEJpookie_dospeli-verzia-4.pdf

https://djgt.sk/wp-content/uploads/2025/11/HEJpookie_teen-verzia-4.pdf

